

**มาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬา
ฟันดาบ**

**STANDARD OF FIELD AND
EQUIPMENT OF FENCING**

**งานมาตรฐานและทะเบียนทรัพยากรกีฬา
กองโยธา ฝ่ายกีฬาสถาน
การกีฬาแห่งประเทศไทย**

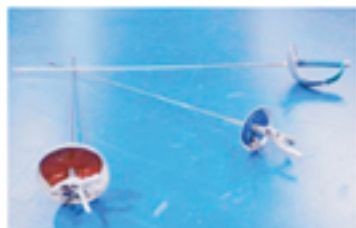
มาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาฟันดาบ

STANDARD OF VENUE AND EQUIPMENT OF FENCING

มาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาฟันดาบฉบับนี้ เรียบเรียงจากกติกาสำหรับการแข่งขันที่สหพันธ์ฟันดาบนานาชาติ (Fédération Internationale d'Esgrime, FIE) ได้บัญญัติไว้ และใช้บังคับ ฉบับปี ค.ศ. 2006 ซึ่งรวบรวมไว้ที่เว็บไซต์ www.britishfencing.com และ www.leonpaul.com นอกจากนี้ ยังได้รวบรวมข้อมูลบางส่วนจากคู่มือต่างๆของฝ่ายเทคนิคกีฬารวมถึงรูปภาพการจัดการแข่งขัน จากทั้งการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน ครั้งที่ 24 และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทั้งสองรายการ ในปี พ.ศ. 2550

อาวุธดาบ (รูปที่ 1) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ดาบฟอยล์ (Foil) ดาบเอเป้ (Epee) และ ดาบเซเบอร์ (Sabre) โดยทั่วไป การแข่งขันกีฬาฟันดาบจะจัดให้มีประเภทการแข่งขัน ดังนี้

ชาย	ฟอยล์ (บุคคล)	หญิง	ฟอยล์ (บุคคล)
	เอเป้ (บุคคล)		เอเป้ (บุคคล)
	เซเบอร์ (บุคคล)		เซเบอร์ (บุคคล)
	ฟอยล์ (ทีม)		ฟอยล์ (ทีม)
	เอเป้ (ทีม)		เอเป้ (ทีม)
	เซเบอร์ (ทีม)		เซเบอร์ (ทีม)

รูปที่ 1 อาวุธดาบแต่ละประเภท

สำหรับมาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาฟันดาบ มีดังต่อไปนี้

1. สนามแข่งขัน

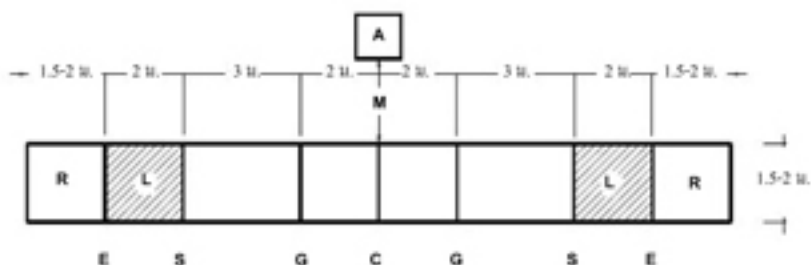
สนามประลองมาตรฐานสำหรับดาบทั้งสามประเภท

สนามแข่งขันที่ใช้สำหรับฟันดาบ เรียกว่า "สนามประลอง" (ปรีส์-พีส์) การแข่งขันด้วยดาบทั้งสามประเภทอันได้แก่ ฟอยล์ เอเป้ และเซเบอร์นั้น กระทำบนสนามประลองเดียวกันที่มีพื้นราบเรียบเสมอกัน และเป็นสีน้ำตาลกระแสดไฟฟ้า ซึ่งทำด้วยโลหะ ขนาดกว้างตั้งแต่ 1.50 เมตร ไปจนถึง 2 เมตร และยาว 14 เมตร (รูปที่ 2) เมื่อผู้เข้าแข่งขันยืนประจำที่ห่าง 2 เมตรจากเส้นแบ่งครึ่งแดนแล้วจะมีพื้นที่ที่ถอยได้ข้างละ 5 เมตร สำหรับเส้นแบ่งเขตห้าเส้นบนสนามประลองควรแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยแสดงด้วยมุมที่ถูกต้องกับความยาวของสนามประลอง ดังต่อไปนี้ (รูปที่ 3)

รูปที่ 2 สนามประลองมาตรฐานสำหรับคอร์ทสามประเภท

A โต๊ะวางเครื่องตัดสินอัดโน้มพี

M น้อยสุด 1 ม.

C เส้นกึ่งกลาง

L พื้นที่สุดท้ายของสนามประลอง 2 ม.

G เส้นจรดลอบ

E เส้นจำกัดเขตหลัง

R พื้นที่เฟอริง (เพิ่มเติม)

S เส้นเดือนพื้นที่ 2 ม. สุดท้าย

รูปที่ 3 เส้นแบ่งเขตบนสนามประลองมาตรฐานสำหรับคอร์ทสามประเภท

- เส้นกึ่งกลางหนึ่งเส้น (C) ลากแบ่งสนามประลองออกเป็นสองส่วน ลากขวางตลอดความกว้าง

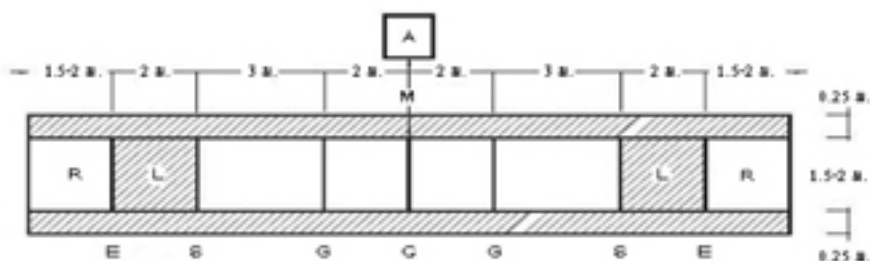
- เส้นจรดดาบ (G) สองเส้นห่างจากเส้นกึ่งกลางด้านละ 2 เมตรข้างละเส้น ลากขวางตลอดความกว้างของสนามประลอง

- เส้นจำกัดเขตหลัง (E) ของสนามประลองสองเส้น ลากขวางตลอดความกว้าง ๗ เมตรห่างจากเส้นกึ่งกลางด้านละ 7 เมตรทั้งสองด้าน นอกจากนี้ ในระยะ 2 เมตรก่อนถึงเส้นจำกัดเขตหลังทั้งสองด้านต้องแสดงเส้นเตือน (S) ให้เห็นได้ชัดเจน โดยอาจใช้สีต่างจากสนามประลองเพื่อให้ง่ายต่อนักดาบเพื่อให้ทราบว่าคุณอยู่ตรงที่ใดบนสนามประลอง

สำหรับดาบฟอยล์และดาบเอเป้ พื้นที่ที่เป็นตัวนำไฟฟ้าต้องครอบคลุมความยาวและความกว้างของสนามประลอง รวมถึงครอบคลุมส่วนพื้นที่เพื่อวิ่ง (R) ด้วย

สนามประลองสำหรับรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ

สนามประลองสำหรับรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศมีรายละเอียดด้านขนาด และเส้นแบ่งเขตแดนเหมือนสนามประลองมาตรฐานสำหรับดาบทั้งสามประเภททุกประการ แต่มีความแตกต่างเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องยกระดับพื้นสนาม (สูงสุดไม่เกิน 50 ซม.) โดยมีทางขึ้นลงที่มีความชันไม่มากนัก ด้านข้างตามแนวยาวของสนามประลองควรสามารถแสดงผลคะแนนการแข่งขันและไฟแสดงผลการแทง/ฟันได้ และต้องมีพื้นที่เป็นตัวนำไฟฟ้าที่กำหนดไว้เป็นส่วนปลอดภัย (Conductive safety border) มี

พื้นที่เป็นตัวนำไฟฟ้าที่กำหนดไว้เป็นส่วนปลอดภัย

- A โต๊ะวางเครื่องตัดสินอัตโนมัติ
C เส้นกึ่งกลาง
G เส้นจรดดาบ
R พื้นที่เพื่อวิ่ง (เพิ่มเติม)

- M น้อยสุด 1 ม.
L พื้นที่สุดท้ายของสนามประลอง 2 ม.
E เส้นจำกัดเขตหลัง
S เส้นเดือนพื้นที่ 2 ม. สุดท้าย

1 ผลคะแนนการแข่งขัน

2 โฟนแสดงผลการแทงฟัน

รูปที่ 4 เส้นแบ่งเขตบนสนามประลองสำหรับรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ

รูปที่ 5 สนามประลองสำหรับรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ

2. อุปกรณ์ประกอบการแข่งขัน

อุปกรณ์ประกอบการแข่งขัน ในที่นี้จะขอแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ อุปกรณ์ที่ฝ่ายจัดการแข่งขันจัดเตรียม และ อุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียม สำหรับรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

อุปกรณ์ที่ฝ่ายจัดการแข่งขันจัดเตรียม

นอกจากสนามประลองที่ฝ่ายจัดต้องเตรียมสำหรับการแข่งขันแล้ว ยังมีอุปกรณ์สำหรับการจัดการแข่งขันอื่นที่ผู้จัดต้องจัดเตรียมด้วย เช่นเดียวกัน อันได้แก่ อุปกรณ์ประกอบสนามแข่งขัน และอุปกรณ์ตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ในการแข่งขันของนักกีฬา

● อุปกรณ์ประกอบสนามแข่งขัน

1. เครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติ และการแสดงผล (The electrical judging apparatus and scoring)

เครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติ ซึ่งควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคกีฬา ประมาณ 2-3 คนเป็นผู้ควบคุม (รูปที่ 6 ก) จะมีสายเคเบิล (Cable) เชื่อมต่อจากนักดาบไปยังเครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติของแต่ละสนาม (ยกเว้นเครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติแบบไร้สาย) เพื่อแสดงผลการเข้าทำ (Registering hits) โดยแสดงสัญญาณแสง (Light signals) ที่เป็นไฟสว่างอยู่ส่วนบนของเครื่อง มีความสูงกว่าพื้นสนามประลอง อย่างน้อย 1.80 เมตร (รูปที่ 6 ข) พร้อมกับแสดงสัญญาณเสียง (Sound signals) ที่สามารถได้ยินชัดเจน ซึ่งต้องแสดง

ค้างไว้นานชั่วขณะหนึ่งจนกว่าเครื่องจะรีเซ็ต สำหรับการแข่งขันชิงแชมป์โลก โอลิมปิก หรือการแข่งขันอย่างเป็นทางการของ FIE เครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติจะต้องผ่านการรับรองจาก The Committee for Electrical Apparatus and Equipment (SEMI) ของ FIE และกำหนดจำนวนขั้นต่ำของเครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติให้มีเท่ากับจำนวนสนามประลอง และต้องมีเครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติที่ใช้งานได้เป็นอย่างดี จำนวน 2 เครื่องสำรองเตรียมไว้ด้วย

ก

ข

รูปที่ 6 เครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติ

การแสดงผลคะแนนขณะทำการแข่งขันจะถูกแสดงบนเครื่องตัดสินไฟฟ้้าอัตโนมัติ (รูปที่ 6 ข) สำหรับรอบชิงชนะเลิศ หรือรอบรองชนะเลิศบางรายการ ในการแข่งขันระดับนานาชาติ จะมีการแสดงผลคะแนนการแข่งขันบนบอร์ดแสดงผลคะแนน (Score-board) ที่อยู่แต่ละสนามประลองด้วย (รูปที่ 7) โดยจะต้องแสดงชื่อนักดาบ ชื่อประเทศ ไฟแสดงใบเหลืองและใบแดง เวลา และผลคะแนน

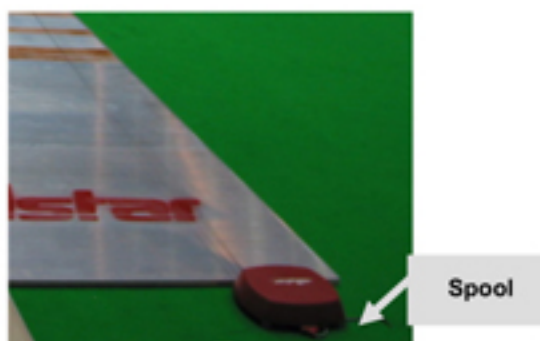

รูปที่ 7 บอร์ดแสดงผลคะแนน

2. สายเคเบิล (Cable)

แต่ละสนามประลองจะต้องมีสายเคเบิล ที่มีความต้านทานไฟฟ้า สูงสุด 3 โอม์ ซึ่งยาวอย่างน้อย 20 เมตรม้วนเป็นรอกไว้คิง (Spool) สำหรับ เชื่อมต่อกับสายไฟฟ้าประจำตัวของนักดาบ (รูปที่ 8) แต่ละสนามจะมี Spool จำนวน 2 ชุด สำหรับนักดาบที่ทำการแข่งขัน 2 คน ซึ่งควรจัดอยู่ภายนอก สนามประลองโดยไม้เกะกะนักดาบ และจะมีสายเคเบิลสำหรับเชื่อมต่อ ระหว่าง Spool กับเครื่องตัดสินไฟฟ้าอัตโนมัติที่ต้องหุ้มสายด้วยยาง เพื่อ ป้องกันความชื้นและการเสียดสีอีก 2 ชุดด้วย

รูปที่ 8 สายเคเบิลม้วน

3. กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว และจอมอนิเตอร์ (Video camera and monitor) (ถ้ามี)

การแข่งขันกีฬาฟันดาบระดับโลก ได้แก่ ชิงแชมป์โลก โอลิมปิก หรือ กีฬามหาวิทยาลัยโลก จะมีการบันทึกภาพขณะแข่งขันรอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศไว้ด้วยกล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว เมื่อมีการประท้วง การตัดสิน ผู้ตัดสินจะนำภาพเคลื่อนไหวในแต่นั้นๆ มาดูอีกครั้งหนึ่งทางมอนิเตอร์ซึ่งอยู่ด้านข้างสนามประลองตรงกลางด้านหน้าของผู้ตัดสิน (รูปที่ 9)

รูปที่ 9 กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว และจอมอนิเตอร์

- การตรวจสอบอุปกรณ์ในการฟันดาบของนักดาบ

การตรวจสอบอุปกรณ์ในการฟันดาบอย่างเป็นทางการโดยฝ่ายจัดการแข่งขันถือเป็นสิ่งจำเป็น การแข่งขันอย่างเป็นทางการของ FIE นั้น การตรวจสอบต้องได้รับการควบคุมจาก The Committee for Electrical Apparatus and Equipment (SEMI) ของ FIE โดยในการจัดการแข่งขันจะต้องมีพื้นที่ที่เป็นสัดส่วน (รูปที่ 10) สำหรับการตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ในการฟันดาบ (The weapon checking center) อาจจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน ได้แก่ คนที่ 1 ทำการตรวจขนาดของอาวุธ คนที่ 2 ทำการตรวจสอบเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และคนที่ 3 ทำการตรวจสอบหน้ากากและเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ออกจากกระเป๋าดาบ การตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ในการฟันดาบของนักดาบที่เข้าร่วมแข่งขัน ได้จำกัดจำนวนการตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ต่อนักดาบหนึ่งคน ดังนี้ อาวุธดาบ 4 เล่ม สายไฟฟ้าประจำตัว 2 เส้น เสื่อไฟฟ้า 2 ตัว และหน้ากาก 2 อัน ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ต้องได้รับการยอมรับในเรื่องคุณสมบัติเฉพาะทางเทคนิค รวมถึงคุณสมบัติขั้นต่ำตามกติกา เพื่อเป็นมาตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักดาบ โดยหลังจากการตรวจสอบผ่านแล้ว จะได้รับการติดสติ๊กเกอร์สัญลักษณ์รับประกัน (Label of guarantee) ที่อุปกรณ์นั้น สำหรับอุปกรณ์ที่ฝ่ายจัดการแข่งขันต้องเตรียมไว้ใช้สำหรับการตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ในการฟันดาบที่นักดาบเตรียมมาดังกล่าว มีดังนี้

2. ต้มน้ำหนัก (Weight)

ใช้ต้มน้ำหนัก 500 กรัม และ 750 กรัม เพื่อทดสอบสปริงของจุดปลายของดาบ (Point) ฟอยล์ และเอเป้ ซึ่งฝ่ายจัดการแข่งขันต้องเตรียมไว้ทั้งที่บริเวณตรวจสอบอุปกรณ์และที่ทุกสนามประลอง (รูปที่ 12)

รูปที่ 12 ต้มน้ำหนัก

3. อุปกรณ์ตรวจสอบไฟฟ้า (An electrical checking device)

อุปกรณ์ตรวจสอบไฟฟ้าใช้เพื่อทดสอบความต้านทานไฟฟ้าของจุดปลายของดาบ (Point) มิให้สูงมากเกินไป นอกจากนี้ยังใช้สำหรับทดสอบสายไฟฟ้าประจำตัว และอาวุธดาบให้เป็นไปตามกติกา

4. อุปกรณ์สำหรับวัดความยืดหยุ่นของใบดาบ และความทนต่อการกระแทกของหน้ากาก (Devices for measuring the flexibility of blades and the resistance of the mesh of masks)

อุปกรณ์สำหรับวัดความยืดหยุ่นของใบดาบ ใช้สำหรับทดสอบ ใบดาบว่าสามารถโค้งงอได้เท่าไรจากระดับระนาบ ซึ่ง FIE กำหนดเกณฑ์ไว้แตกต่างกันไปในแต่ละประเภทของอาวุธดาบ วิธีทดสอบอาจไม่ใช้อุปกรณ์ หรือใช้อุปกรณ์ด้วยการ ใช้ค้อนน้ำหนัก 200 กรัมห้อยไว้บริเวณปลายดาบ แล้ว ใช้อุปกรณ์ในการ วัดระยะซึ่งมีหน่วยเป็นเซนติเมตร ส่วนหน้ากากต้องมีความทนทานต่อการกระแทกด้วยน้ำหนัก 12 กิโลกรัมได้ดีโดยไม่เปลี่ยนรูป (Deformation) และส่วนบริเวณปิดคอ (Bib) ของหน้ากากต้องทำด้วยวัสดุที่ทนต่อแรง 1,600 นิวตัน ซึ่งควรมีอุปกรณ์ตรวจสอบให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว

5. วัสดุแสดงการรับประกันผลการตรวจสอบ (Label to indicate that material has been check)

เมื่อสิ่งอุปกรณ์พื้นดาบได้รับการตรวจสอบ จะต้องมียี่ห้อฉลาก (Label) แสดงการรับประกันผลการตรวจสอบว่าเป็นที่พึงพอใจตามข้อกำหนดหรือปฏิเสธการรับประกัน ซึ่งตราสัญลักษณ์อาจมีความแตกต่างกันไปขึ้นกับการกำหนดของฝ่ายจัดการแข่งขัน แต่ควรลบเลือนยาก และ ไม่สามารถปลอมแปลงได้ง่าย

อุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียม

นักดาบจะต้องจัดหาเสื้อผ้า อาวุธ และอุปกรณ์เองโดยมีกติกา และวิธีการกำหนดควบคุมไว้ เครื่องแต่งกายหลักของนักดาบจะคล้ายคลึงกัน

สำหรับแต่ละประเภทของอาวุธดาบ โดยเครื่องแต่งกายจะต้องสะอาด มีสภาพดี และเพื่อความปลอดภัยต้องทนทานต่อแรงได้ 800 นิวตัน รายละเอียดของเกณฑ์กำหนดด้านเครื่องแต่งกาย มีดังนี้

เสื้อ (Jacket) ของนักดาบสำหรับทั้งผู้หญิงและผู้ชายนั้น (รูปที่ 13) วัสดุควรมีความหนา 2 ชั้น แขนยาว ขอบล่างของเสื้อจะต้องทับซ้อนกางเกง (Breeches) อย่างน้อย 10 ซม. ขณะที่นักดาบอยู่ในท่าจรดดาบ ชื่อของนักดาบผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งมีสีน้ำเงินเข้ม ตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวอักษรมีความสูงอยู่ระหว่าง 8-10 ซม. และมีความกว้างอยู่ระหว่าง 1-1.5 ซม. จะแสดงอยู่ด้านหลังของเสื้อ โดยมีตัวอักษรย่อของชื่อประเทศอยู่ด้านล่าง

รูปที่ 13 เสื้อของนักดาบ

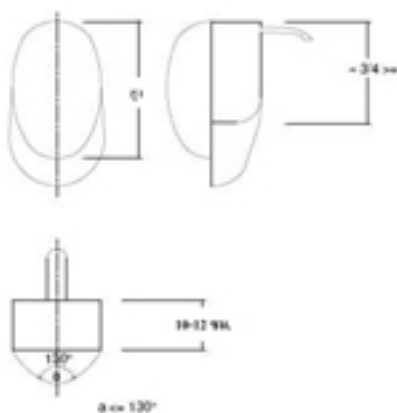

กางเกงของนักดาบจะต้องมีความยาวถึงได้เข้า โดยนักดาบจะต้องสวมถุงเท้าคลุมขาที่ต้องดึงขึ้นให้ถึงชายกางเกง (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 กางเกงและถุงเท้าของนักดาบ

หน้ากาก (Mask) ทำด้วยสแตนเลส สตีล (Stainless steel) เป็นตาข่าย มีช่องว่างระหว่างเส้นตาข่ายไม่เกิน 2.1 มม. ด้านหน้าภายในของหน้ากากจะต้องทำมุมจากเส้นกลาง 130 องศา ควรมีสายรัดศีรษะด้านหลัง ส่วนที่เหลือนำทำด้วยผ้าที่แน่นหนา มันคงยาวประมาณ 10-12 ซม. ปิดบริเวณคอ โดยต้องทนแรงกระแทกได้ 1,600 นิวตัน ทั้งนี้หน้ากากของนักดาบต้องมีรายละเอียดเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ใน Annex A (รูปที่ 15)

รูปที่ 15 หน้ากาก

นอกจากนี้ นักดาบจะต้องสวมถุงมือสำหรับการฟันดาบ สำหรับเครื่องป้องกันเต้านมและหน้าอก (Breast/Chest protector) ซึ่งทำจากโลหะหรือวัสดุที่มีความแข็งจะถูกบังคับใช้ในนักดาบผู้หญิง (รูปที่ 16) ส่วนผู้ชายจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้

รูปที่ 16 เครื่องป้องกันเต้านมและหน้าอก

สำหรับสิ่งอุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียมที่มีความแตกต่างกัน
จำแนกตามแต่ละชนิดของอาวุธดาบ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ดาบฟอยล์ (Foil)

ดาบฟอยล์เป็นดาบที่ใช้สำหรับการแทงเท่านั้น เป้าหมายของดาบ
ฟอยล์คือบริเวณลำตัว จะยกเว้นบริเวณแขน-ขาทั้งสองข้างและบริเวณศีรษะ
โดยเป้าหมายถูกจำกัดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านบนสูงขึ้นไปตามลำคอเหนือ
กระดูกต้นคอ (Collar bone) 6 ซม. ด้านข้างถึงตะเข็บแขนเสื้อกับตัวเสื้อซึ่ง
ควรรวมส่วนหัวของกระดูกต้นแขน (Head of humerus) ทั้งสองข้าง และ
ด้านล่างลากตามแนวข้ามจากด้านหลังผ่านส่วนบนของกระดูกสะโพก (Hip
bone) ทั้งสองข้าง แล้วลากตรงลงมาบรรจบกันที่บริเวณขาหนีบ (Groin)
สิ่งอุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียมเพื่อทำการแข่งขันสำหรับดาบฟอยล์
(รูปที่ 17) มีดังนี้

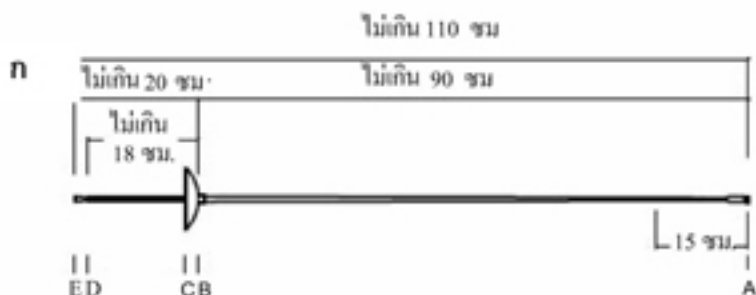

รูปที่ 17 สิ่งอุปกรณ์สำหรับดาบฟอยล์

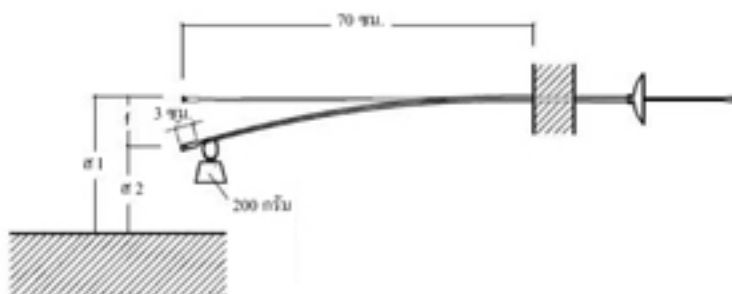

1.1 อาวุธ (Weapon)

ดาบฟอยล์ที่พร้อมใช้งานต้องมีน้ำหนักโดยรวมน้อยกว่า 500 กรัม มีความยาวโดยรวมสูงสุดไม่เกิน 110 ซม. (วัดจาก A ถึง E) ด้ามจับ (The handle) มีความยาวไม่เกิน 20 ซม. เมื่อวัดจาก B ถึง E หรือ 18 ซม. เมื่อวัดจาก B ถึง D (รูปที่ 18 ก) ใบดาบทำด้วยเหล็กกล้า ขอบเรียบ เมื่อใบดาบถูกตัดขวางจะเป็นมุมฉาก มีความยาวไม่เกิน 90 ซม. (วัดจาก A ถึง B) นอกจากนี้ ใบดาบต้องมีความยืดหยุ่นที่เหมาะสมโดยสามารถโค้งงอ (วัดจากส1 ถึง ส2) ได้อย่างน้อย 5.5 ซม. และไม่เกิน 9.5 ซม. เมื่อวัดด้วยการ ไม้ใช้น้ำหนัก หรือใช้น้ำหนัก 200 กรัม ห้อยไว้ห่าง 3 ซม. จากส่วนปลาย โดยยึดครึ่งดาบตามแนวบนบริเวณห่างจากส่วนปลาย 70 ซม. (รูปที่ 18 ข) สำหรับโกร่งดาบ (Guard) จะต้องมีเส้นผ่านศูนย์กลางอยู่ระหว่าง 9.5-12 ซม. โดยใบดาบจะต้องผ่านบริเวณจุดกึ่งกลางของโกร่งดาบ (รูปที่ 18 ก) จุดปลายของดาบ (Pointe d'arret) ต้องเป็นทรงกลมเรียบ มีเส้นผ่านศูนย์กลางอยู่ระหว่าง 5.5-7 มม. และสปริงของจุดปลายของดาบ ต้องรับน้ำหนักได้มากกว่า 500 กรัม

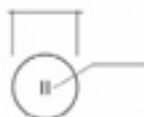
ข

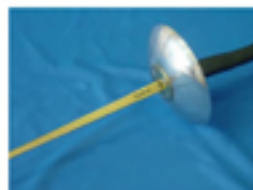
ค

ไม้ต่ำกว่า 9.5 ซม.

ไม้ฟัน 12 ซม.

จุดกึ่งกลางของ
โกร่งดาบ

รูปที่ 18 อาวุธดาบฟอยล์

1.2 สายไฟฟ้าประจำตัว (Body wire)

ดาบฟอยล์ใช้สายไฟฟ้า (Electric wire) เส้นเดียว ยึดติดอยู่ในร่องตลอดแนวของใบดาบเชื่อมต่อจากจุดปลายของดาบไปยังเบ้า (Socket) ที่โครงดาบสำหรับเสียบสายไฟฟ้าประจำตัว (รูปที่ 19) สายไฟฟ้าประจำตัวจะมีปลั๊กเชื่อมต่อบริเวณปลายของสายแต่ละข้าง โดยด้านที่เชื่อมต่อไปยังสายเคเบิลสำหรับต่อกับรอกประจำสนาม (Spool) เป็นปลั๊กตัวผู้ที่มี 3 ขา (Pin) นอกจากนี้ยังต้องมีคลิป (Crocodile clip) หนีบติดกับสายไฟฟ้าบริเวณด้านหลังข้างที่ถืออาวุธของนักดาบ ซึ่งมีความยาวอย่างน้อย 40 ซม. สายไฟฟ้าประจำตัวสำหรับดาบฟอยล์ควรมีความต้านทานไฟฟ้าสูงสุดไม่เกิน 1 โอมห์

รูปที่ 19 สายไฟฟ้าประจำตัวสำหรับดาบฟอยล์

1.3 เครื่องแต่งกาย (Clothing)

เครื่องแต่งกายของนักดาบฟอยล์มีข้อกำหนดนอกเหนือจากที่กล่าวไว้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายโดยทั่วไปของนักดาบข้างต้น ดังนี้

- หน้ากาก (Mask)

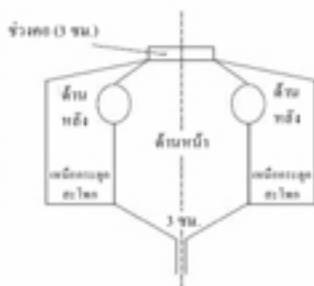
บริเวณที่เป็นตาข่าย (Mesh) ควรครอบคลุมพื้นที่ให้เลยคาง (รูปที่ 20)

รูปที่ 20 หน้ากากสำหรับดาบฟอยล์

- เสื้อไฟฟ้า (Conductive jacket)

ต้องใส่คลุมด้านนอกเสื้อ (Jacket) ของนักดาบ ลักษณะของเสื้อไฟฟ้าสำหรับ ดาบฟอยล์ให้เป็นไปตามเป้าหมายของการแทงที่ถูกต้อง ตามกติกาตั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยส่วนคอต้องมีความสูงอย่างน้อย 3 ซม. มีความต้านทานไฟฟ้าไม่เกิน 5 โอห์ม ความทนทานสามารถทดสอบได้โดยใช้ทองแดง (Copper) น้ำหนัก 500 กรัม หรือ ทองเหลือง (Brass) ที่มีรัศมี 4 มม. ทำการชูดทดสอบแถบที่เป็นส่วนไม่นำไฟฟ้าที่อยู่ภาคผ่านช่วงขาจะต้องมีความกว้างอย่างน้อย 3 ซม. (รูปที่ 21)

รูปที่ 21 เสื้อกีฬาสำหรับดาบฟอยล์

2. ดาบเอเป้ (Epee)

ดาบเอเป้เป็นอาวุธที่ใช้สำหรับการแทงเท่านั้น เป้าหมายของดาบเอเป้คือทุกส่วนของร่างกายของนักดาบ ไม่ว่าจะเป็นลำตัว แขน ขา หรือ ศีรษะ รวมทั้งเสื้อผ้าและอุปกรณ์ด้วย สิ่งอุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียมเพื่อทำการแข่งขันสำหรับดาบเอเป้ (รูปที่ 22) มีดังนี้

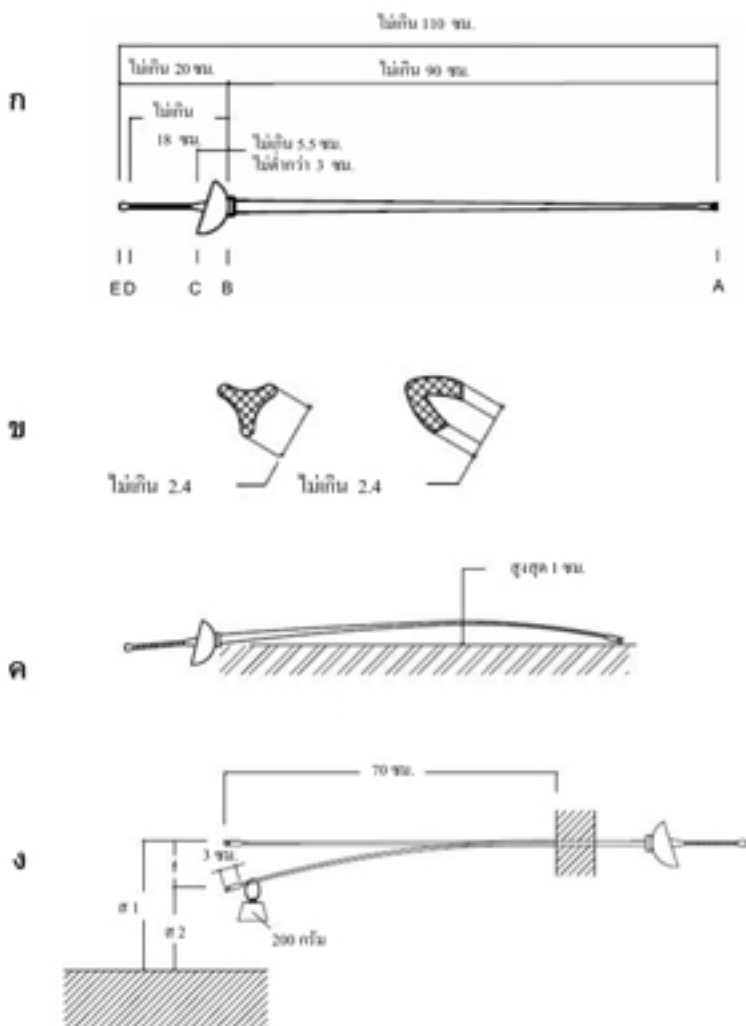

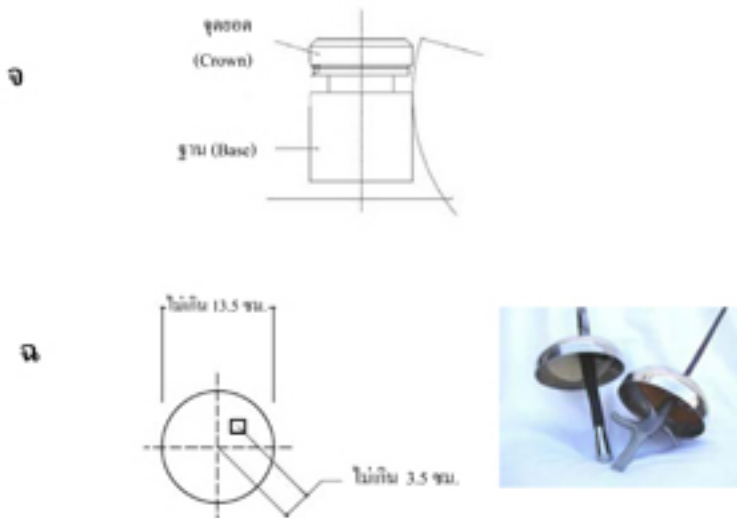
รูปที่ 22 สิ่งอุปกรณ์สำหรับดาบเอเป้

2.1 อาวุธ (Weapon)

ดาบเอเป้ที่พร้อมใช้งานต้องมีน้ำหนักโดยรวมน้อยกว่า 770 กรัม มีความยาวโดยรวมสูงสุด ไม่เกิน 110 ซม. (วัดจาก A ถึง E) ด้ามจับ (The handle) ต้องมีความยาวไม่เกิน 20 ซม. เมื่อวัดจาก B ถึง E หรือ 18 ซม. เมื่อวัดจาก B ถึง D (รูปที่ 23 ก) ใบดาบทำด้วยเหล็กกล้า มีความยาวไม่เกิน 90 ซม. (วัดจาก A ถึง B) เมื่อใบดาบถูกตัดขวางจะเป็นมุมสามเหลี่ยมหรือมุมงอซึ่งแล้วแต่ที่ห้อย แต่มีความกว้างไม่เกิน 2.4 มม. (รูปที่ 23 ข) นอกจากนี้ ใบดาบต้องมีความโค้ง (Curve) ไม่เกิน 1 ซม. (รูปที่ 19 ค) และมีความยืดหยุ่นที่เหมาะสมโดยสามารถโค้งงอ (วัดจากส1 ถึง ส2) ได้ต่ำสุด 4.5 ซม. และสูงสุด 7 ซม. เมื่อวัดด้วยการไม่ใช้น้ำหนัก หรือใช้น้ำหนัก 200 กรัมห้อยไว้ห่าง 3 ซม. จากส่วนปลาย โดยยึดครึ่งดาบตามแนวอนบริเวณห่างจากส่วนปลาย 70 ซม. (รูปที่ 23 ง) จุดปลายของดาบ (Pointe d'arret) เป็นทรงกลมเรียบ มีเส้นผ่านศูนย์กลางของจุดยอด (Crown) 8 ± 0.5 มม. โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางของฐาน (Base) ไม่เกิน 7.7 มม. (รูปที่ 23 จ) และสปริงของจุดปลายของดาบ ต้องรับน้ำหนักได้มากกว่า 750 กรัม สำหรับโกร่งดาบ (Guard) จะต้องมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 13.5 ซม. มีจุดที่ใบดาบผ่านซึ่งจะต้องห่างไม่เกิน 3.5 ซม. จากบริเวณจุดกึ่งกลางของโกร่งดาบ (รูปที่ 23 ฉ) ความลึกของโกร่งดาบ (วัดจาก B ถึง C) ควรอยู่ระหว่าง 3.5-5 ซม. (รูปที่ 23 ก)

รูปที่ 23 อารูคาดาบเอเป้

2.2 สายไฟฟ้าประจำตัว (Body wire)

ดาบเอเป้ใช้สายไฟฟ้าสองเส้น (Two electric wires) ขีดติดอยู่ในร่องตลอดแนวของใบดาบเชื่อมต่อจากจุดปลายของดาบไปยังเบ้า (Socket) ที่อยู่ในโครงดาบสำหรับเสียบสายไฟฟ้าประจำตัว สายไฟฟ้าประจำตัว (รูปที่ 24) ที่จะเชื่อมต่อไปยังสายรอกประจำสนาม (Spool) ของดาบเอเป้จะต้องเป็นสายนำไฟฟ้าที่สามารถป้องกันกระแสไฟฟ้าไม่ให้รั่ว และทนต่อความชื้นได้ดี มีปลั๊กค้อที่ปลายแต่ละด้านของสาย โดยขาของปลั๊กค้องไม่ไปแตะโครงที่

รูปที่ 24 สายไฟฟ้าประจำตัวสำหรับดาบเอเป้

2.3 เครื่องแต่งกาย (Clothing)

เครื่องแต่งกายของนักดาบเอเป้มีรายละเอียดเหมือนที่กล่าวไว้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายโดยทั่วไปของนักดาบข้างต้น โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

- หน้ากาก (Mask)

จะต้องไม่ทำด้วยวัสดุที่เป็นเหตุให้เกิดการฉลอบเมื่อมีการแทงบริเวณหน้ากาก ส่วนที่เป็นผ้า (Bib) จะต้องคลุมถึงใต้กระดูกอก หรือจนถึงไหล่ล่าง (รูปที่ 25)

รูปที่ 25 หน้ากากสำหรับดาบเอเป้

3. ดาบเซเบอร์ (Sabre)

ดาบเซเบอร์เป็นอาวุธที่ใช้ได้ทั้งการแทงและการฟัน เป้าหมายของดาบเซเบอร์คือส่วนใด ๆ ของร่างกายเหนือเส้นระดับที่ลากผ่านระหว่างส่วนบนจากสะโพกโดยรอบลำตัวของนักดาบเมื่ออยู่ในท่าจรดดาบ สิ่งอุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียมเพื่อทำการแข่งขันสำหรับดาบเซเบอร์ (รูปที่ 26) มีดังนี้

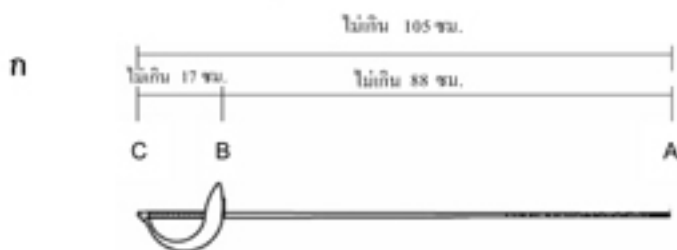

รูปที่ 26 สิ่งอุปกรณ์สำหรับดาบเซเบอร์

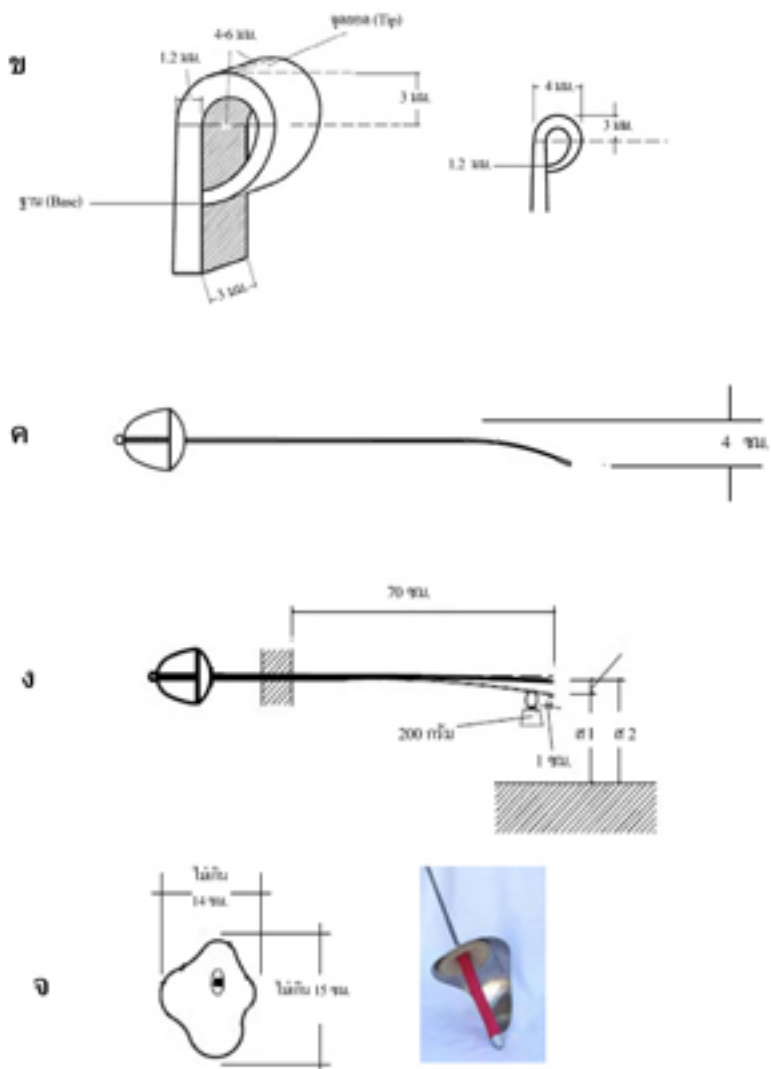

3.1 อาวุธ (Weapon)

ดาบเซเบอร์ที่พร้อมใช้งานต้องมีน้ำหนักโดยรวมน้อยกว่า 500 กรัม มีความยาวโดยรวมสูงสุดไม่เกิน 105 ซม. (วัดจาก A ถึง C) ด้ามจับ (The handle) มีความยาวไม่เกิน 17 ซม. เมื่อวัดจาก B ถึง C (รูปที่ 27 ก) โใบดาบทำด้วยเหล็กกล้า มีความยาวสูงสุด 88 ซม. (วัดจาก A ถึง B) เมื่อใบดาบถูกตัดขวางจะเป็นมุมฉาก โใบดาบบริเวณปุ่มที่อยู่ปลายดาบ (Button) มีความกว้างไม่เกิน 4 มม. และควรมีความหนาอย่างน้อย 1.2 มม. (รูปที่ 27 ข) ส่วนปลายของใบดาบต้องมีความโค้ง (Curve) ไม่เกิน 4 ซม. (รูปที่ 27 ค) และใบดาบจะต้องมีความยืดหยุ่นที่เหมาะสมโดยสามารถโค้งงอ (วัดจากส1 ถึง ส2) ได้ต่ำสุด 4 ซม. และสูงสุด 7 ซม. เมื่อวัดด้วยการไม่ใช้น้ำหนัก หรือใช้น้ำหนัก 200 กรัม หรือใช้ไว้ห่าง 1 ซม. จากส่วนปลาย โดยยึดครึ่งดาบตามแนวอนบริเวณห่างจากส่วนปลาย 70 ซม. (รูปที่ 27 ง) สำหรับโกร่งดาบ (Guard) จะต้องมีความกว้าง 14 ซม. และมีความยาว 15 ซม. โดยใบดาบใส่ขนานตามแนวของโกร่งดาบ (รูปที่ 27 จ)

รูปที่ 27 อาวุธดาบเซเบอร์

รูปที่ 27 อารูชคาบเซเบอร์ (ต่อ)

3.2 สายไฟฟ้าประจำตัว (Body wire)

ดาบเซเบอร์ใช้สายไฟฟ้าประจำตัวเหมือนกับดาบฟอยล์ (รูปที่ 28)

รูปที่ 28 สายไฟฟ้าประจำตัวสำหรับดาบเซเบอร์

3.3 เครื่องแต่งกาย (Clothing)

- หน้ากาก (Mask)

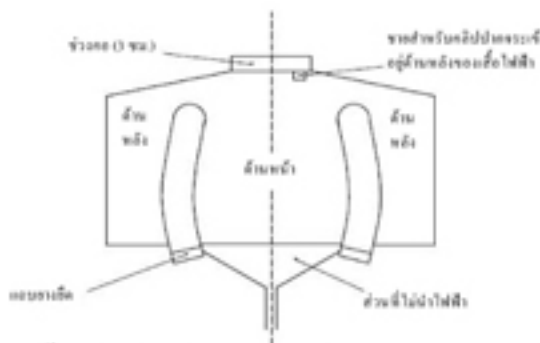
ตาข่าย (Mesh) ของหน้ากากควรทำด้วยโลหะ (Metal) และนำไฟฟ้าได้ รวมถึงส่วน ที่เป็นด้ายขึ้นปิดคอกของหน้ากากก็ต้องนำไฟฟ้าได้ด้วย ต้องมีการเชื่อมต่อไฟฟ้าระหว่างเสื้อไฟฟ้าและหน้ากากด้วยสายคลิปปากจระเข้ (Crocodile clip) ที่มีความยาวระหว่าง 30-40 ซม. ทั้งนี้สายคลิปปากจระเข้ และบริเวณโคงบนหน้ากากต้องมีความต้านทานไม่น้อยกว่า 5 โอห์ม (รูปที่ 29)

รูปที่ 29 หน้ากาก และสายคลิปสำหรับดาบเซเบอร์

- เสื้อไฟฟ้า (Conductive jacket)

นักดาบต้องสวมเสื้อไฟฟ้าไว้ด้านนอกของเสื้อดาบ ลักษณะของเสื้อไฟฟ้าสำหรับดาบเซเบอร์ให้เป็นไปตามเป้าหมายของการแข่งขันที่ต้องตามกติกาที่ตั้งไว้ได้ก่อนแล้ว โดยส่วนคอต้องมีความสูงอย่างน้อย 3 ซม. มีแถบสำหรับหนีบสายคลิปปากจระเข้ (Crocodile clip) อยู่ด้านหลัง (รูปที่ 30)

รูปที่ 30 เสื้อไฟฟ้าสำหรับดาบเซเบอร์

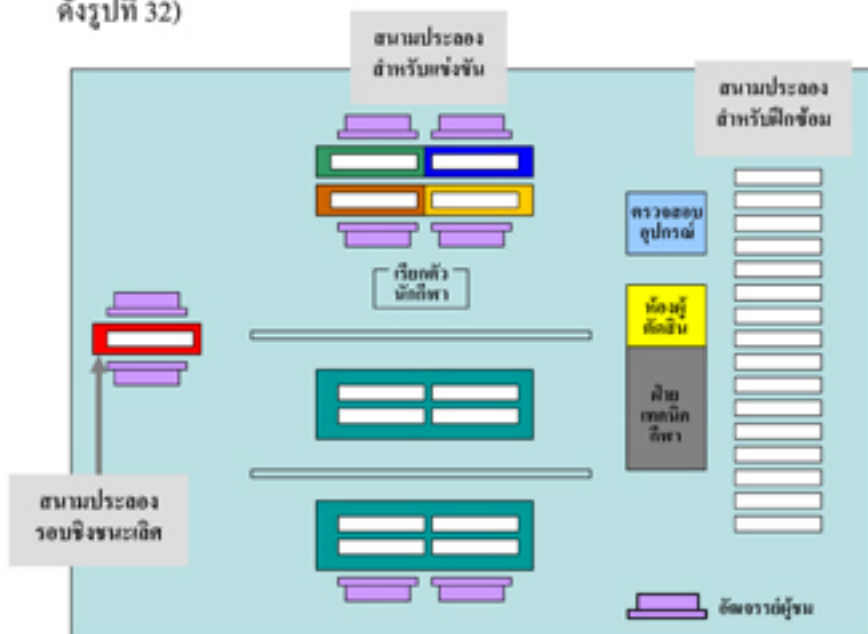
- ถุงมือ (Glove)

ถุงมือสำหรับดาบเซเบอร์ทำด้วยวัสดุที่นำไฟฟ้า จะยึดติดไว้หรือถอดออกได้ก็ได้ โดยจะต้องคลุมบริเวณชายของแขนเสื้อ หรือปุ่มกระดูกของข้อมือ (The external cubital styliod) ทั้งในท่าจรดดาบ และท่าเหยียดแขนข้างที่ถืออาวุธตรง

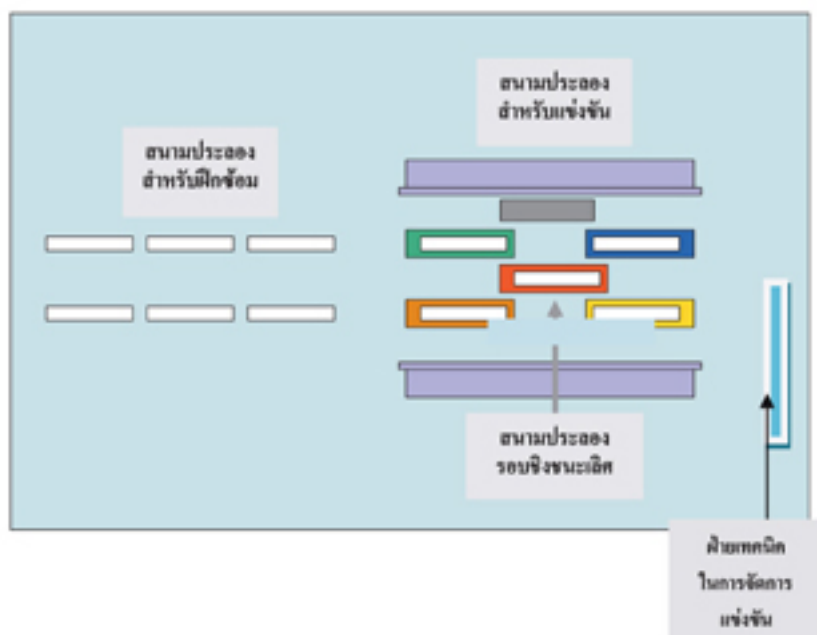
3. การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขัน

การจัดจำนวนสนามประลองของการแข่งขันกีฬาฟันดาบต้องคำนึงถึงความเพียงพอของสนามประลองต่อจำนวนผู้เข้าร่วมแข่งขันที่จำเป็นต้องทำการแข่งขันให้เสร็จสิ้นจนจบรอบชิงชนะเลิศในแต่ละวัน การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขันจึงขึ้นอยู่กับจำนวนสนามประลอง สำหรับการแข่งขันระดับโลก จะมีความต้องการขั้นต่ำ (Minimum requirement) ขององค์กรที่รับผิดชอบจัดการแข่งขันในการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกของการแข่งขันรายการนั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550 ที่ประเทศไทย ทาง FISU ได้กำหนดว่า การแข่งขันกีฬาฟันดาบจะต้องจัดให้อยู่ในอาคารเดียวกัน ที่มีสนามประลองสำหรับฝึกซ้อม จำนวน 12 ปรีส์ห์ สนามประลองสำหรับแข่งขัน จำนวน 12 ปรีส์ห์ และสนามประลองรอบชิงชนะเลิศ จำนวน 1 ปรีส์ห์ โดยมีที่นั่งผู้ชมจำนวนไม่ต่ำกว่า 500 ที่ (ตัวอย่างแผนผังการจัดสรรพื้นที่ดังแสดง ในรูปที่ 31) ส่วนการแข่งขันระดับอื่นๆ การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขันควรขึ้นอยู่กับจำนวนสนาม

ประลองที่สอดคล้องกับจำนวนผู้เข้าร่วมแข่งขันด้วยเช่นเดียวกัน รวมถึงความสะดวกของพื้นที่ที่ฝ่ายจัดการแข่งขันได้เตรียมไว้ (ตัวอย่างแผนผังการจัดสรรพื้นที่ของการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550 ที่ประเทศไทย ดังรูปที่ 32)

รูปที่ 31 การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขันกีฬาพื้นดินในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550

รูปที่ 32 การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขันกีฬาฟันดาบในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550

4. การควบคุมแสง

สนามจัดแข่งขันกีฬาฟันดาบต้องอยู่ในอาคารที่มีไฟส่องสว่างเพียงพอ โดยความเข้มของแสงไฟที่ส่องสว่างภายในสนาม ควรมีประมาณ 1,200 ลักซ์ (รูปที่ 33)

รูปที่ 33 ไฟส่องสว่างในสนามจัดแข่งขันกีฬาพื้นดิน

5. การจัดเตรียมห้องต่างๆ

การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นดินระดับนานาชาติ ควรมีห้องต่างๆที่มีพื้นที่และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่เหมาะสมในแต่ละห้อง เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขัน ดังต่อไปนี้

ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักกีฬา

ห้องสุขา

ห้องพักนักกีฬา

ห้องพักผู้ตัดสิน

ห้องกรรมการจัดการแข่งขัน

ห้องฝ่ายรายงานผลและควบคุม Score-Board

ห้องเจ้าหน้าที่เทคนิค

ห้องประชุม

ห้อง VIP

ห้องผู้สื่อข่าว

ห้องแถลงข่าว

ห้องแพทย์ พยาบาลสนาม

ห้องฉายภาพบัลด์

ห้องตรวจสอบเครื่องห้าม พร้อมสุขา

ห้องฝ่ายพิธีมอบเหรียญรางวัล

ห้องฝ่ายสิทธิประโยชน์ และห้องรับรอง Sponsor

ห้องฝ่ายระบบการขนส่ง

ห้องเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ห้องเก็บอุปกรณ์การแข่งขัน

ห้องอาหาร

ห้องตรวจอาวุธ

ห้องทำงานของสหพันธ์คาบนาชาติ (F.I.E.)

ห้องทำงานของสหพันธ์คาบเอเชีย (F.C.A.)

ห้อง Call room (สำหรับเป็นจุดรอคอยเวลาการแข่งขันของนักกีฬา)

สำหรับการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือระดับสถาบัน สามารถ

เลือกจัดเตรียมห้องต่างๆได้ตามความจำเป็น และเหมาะสม

ห้องพักนักกีฬา

เป็นห้องเฉพาะสำหรับนักกีฬาแต่ละทีม หรือจัดสถานที่ให้แยกเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน มีโต๊ะสำหรับนวดกล้ามเนื้อ เก้าอี้นั่ง ตู้หรือล็อกเกอร์สำหรับเก็บของใช้ส่วนตัว อาจมีห้องอาบน้ำ และห้องสุขาเฉพาะสำหรับนักกีฬา

ห้องผู้จัดการสนาม

ห้องสำหรับผู้จัดการสนามและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสนาม เพื่อการติดต่อประสานงานในกรณีต่างๆเกี่ยวกับ การจัดเตรียมสนามแข่งขัน การดูแลความเรียบร้อย ของสนามแข่งขันในระหว่างการแข่งขัน รวมถึงอำนวยความสะดวกในด้านสถานที่กับทุกฝ่าย จึงควรมีโต๊ะทำงาน เก้าอี้ตามจำนวนผู้ปฏิบัติงาน และวัสดุสำนักงานตามสมควร

ห้องพักผู้ตัดสิน

ห้องพักสำหรับผู้ตัดสินควรมีโต๊ะ เก้าอี้ และล็อกเกอร์สำหรับเก็บ
ของใช้ส่วนตัว

ห้องกรรมการจัดการแข่งขัน

ห้องกรรมการจัดการแข่งขันควรมีโต๊ะ เก้าอี้ วัสดุและอุปกรณ์
สำนักงาน คอมพิวเตอร์ อาจมีโต๊ะประชุมกลุ่มย่อย

ห้องพยาบาล

จัดให้มีเตียงตรวจอาการ อุปกรณ์การปฐมพยาบาลพื้นฐาน โต๊ะและเก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่ห้องพยาบาล

ห้องตรวจสอบสารต้องห้าม

เป็นห้องที่ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี และต้องแยกจากห้องพยาบาลโดยสิ้นเชิง ต้องจัดสถานที่ตามมาตรฐานขั้นตอนการตรวจสอบสารต้องห้าม ที่นั่งรอเก็บตัวอย่างปัสสาวะ ห้องเก็บตัวอย่าง โຕีและเก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่ ห้องน้ำ และตู้เย็นสำหรับเก็บตัวอย่าง

ห้องสื่อมวลชน

ห้องสื่อมวลชนควรมีโຕี เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบการเชื่อมต่อสัญญาณการสื่อสารที่จำเป็น อาจจัดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดในห้องเป็นบริเวณสำหรับการสัมภาษณ์

ห้องทำงานสื่อมวลชน Pressroom

ห้องวีไอพี

ควรจัดให้มีชุดรับแขก และเก้าอี้นั่งสำหรับผู้ติดตาม จัดสถานที่ให้เหมาะสม สวยงาม อาจมีส่วนบริการภายในห้องและ ห้องสุขาที่สะดวก

ห้องประมวลผล

เป็นห้องสำหรับจัดการข้อมูลผลการแข่งขันต่างๆ จึงควรมีโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ รวมถึง ระบบการเชื่อมต่อสัญญาณและอุปกรณ์ สำหรับการสื่อสารที่จำเป็น

ห้องบริการ

ห้องบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขัน อาจรวมถึงให้บริการวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จัดให้ได้ตามความเหมาะสม

บรรณานุกรม

1. สมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร. กติกาของสหพันธ์ฟันดาบระหว่างประเทศ (FIE) ในการแข่งขันฟันดาบฉบับปี พ.ศ. 2547.
2. The FIE rules for competitions 2006 edition in www.britishfencing.com.
3. FISU Secretariat. Regulations for the Universiade Bangkok 2007.

สมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

โทพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเพชรบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

AMATEUR FENCING ASSOCIATION OF THAILAND PATRON : HIS ROYAL HIGHNESS THE CROWN PRINCE

สำนักงาน : ชั้น 4 205 โทร. E : info@afat.com โทร. โทรสาร : โทรสาร : 1214 โทร. 0-2349-2499-90 E-mail : info@afat.com

ที่ ศ.พ.ท. 1323 /2551

๒๖ กุมภาพันธ์ 2551

ที่ ๐4 ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเอกสารมาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬา

เรียน ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

อ้างถึง หนังสือโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
ที่ บก.ธ/522 ๐4 20 ธ.ค.50

ตามอ้างถึง สมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบ
ความถูกต้องในการจัดทำเอกสารมาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาของท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
และขอรับรองเอกสารดังกล่าวมีความสมบูรณ์ถูกต้อง ตามระบบ สามารถนำไปเผยแพร่เพื่อใช้
ประโยชน์ในวงการกีฬาฟันดาบที่เป็นมาตรฐานได้

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันโท

(อวิชัย กุศลวิมลประทีป)

ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ

มาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬา
ฟันดาบ

**STANDARD OF VENUE AND
EQUIPMENT OF FENCING**

งานมาตรฐานและทะเบียนทรัพยากรกีฬากองโยธา ฝ่ายกีฬาสาธาน
การกีฬาแห่งประเทศไทย

คำนำ

ในการจัดแข่งขันกีฬาฟิสิกส์ ผู้จัดการแข่งขันควรจะมีความรู้ถึงขนาดของสนาม อุปกรณ์ การแข่งขัน การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขัน การควบคุมแสง และการจัดเตรียมห้องต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดแข่งขันให้ประสบความสำเร็จ และให้เกิดมาตรฐานสนามแข่งขัน อุปกรณ์กีฬาฟิสิกส์จะทำให้การกีฬาในประเทศไทยดีขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลมาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาฟิสิกส์ฉบับนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

สารบัญ

	หน้า
มาตรฐานสนามแข่งขันและอุปกรณ์กีฬาฟันดาบ	1
1. สนามแข่งขัน	2
สนามประลอง (Piste) มาตรฐานสำหรับดาบทั้งสามประเภท	2
สนามประลอง (Piste) สำหรับรอรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ	4
2. อุปกรณ์ประกอบการแข่งขัน	7
อุปกรณ์ที่ผู้จัดการแข่งขันจัดเตรียม	7
● อุปกรณ์ประกอบสนามแข่งขัน	7
1. เครื่องตัดสิน ไฟฟ้าอัตโนมัติ และการแสดงผล	
2. สายเคเบิล	
3. กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว และจอมอนิเตอร์ (ถ้ามี)	
● อุปกรณ์ตรวจสอบสิ่งอุปกรณ์ในการฟันดาบของนักดาบ	12
1. เกจ	13
2. ฝู้น้ำหนัก	14
3. อุปกรณ์ตรวจสอบไฟฟ้า	14
4. อุปกรณ์สำหรับวัดความยืดหยุ่นของใบดาบ และความทนต่อการกระแทกของหน้ากาก	14
5. วัสดุแสดงการรับประกันผลการตรวจสอบ	15

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อุปกรณ์ที่นักดาบเป็นผู้จัดเตรียม	15
1. ดาบฟอยล์	19
1.1 อาวุธ	20
1.2 สายไฟฟ้าประจำตัว	22
1.3 เครื่องแต่งกาย	22
2. ดาบเอเป้	24
2.1 อาวุธ	25
2.2 สายไฟฟ้าประจำตัว	27
2.3 เครื่องแต่งกาย	28
3. ดาบเซเบอร์	29
3.1 อาวุธ	30
3.2 สายไฟฟ้าประจำตัว	32
3.3 เครื่องแต่งกาย	32
3. การจัดพื้นที่บริเวณแข่งขัน	34
4. การควบคุมแสง	36
5. การจัดเตรียมห้องต่างๆ	37
6. บรรณานุกรม	46

“การกีฬาแห่งประเทศไทย

**เป็นองค์กรหลักในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและ
กีฬาเพื่อการอาชีพ ให้ประเทศเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้นำทางการกีฬาของเอเชีย”**